

วันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2564

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ร่วมกับ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

E-mail: nida_poll@nida.ac.th จำนวน 9 หน้า รวมหน้านี้

“การปรับปรุงกฎหมาย

เพื่อป้องกันอันตรายจากผู้กระทำความผิดหรือผู้พันโทษที่มีลักษณะเป็นภัยต่อสังคม”

เรียน บรรณาธิการบริหาร/บรรณาธิการข่าว/หัวหน้าข่าว/หัวหน้าหน่วยงาน

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ร่วมกับ ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยแพร่ผลสำรวจ เรื่อง “การปรับปรุงกฎหมายเพื่อป้องกันอันตรายจากผู้กระทำความผิดหรือผู้พันโทษที่มีลักษณะเป็นภัยต่อสังคม” ทำการสำรวจในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 จากประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป กระจายทุกระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,002 หน่วยตัวอย่าง การสำรวจอาศัยการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นจากบัญชีรายชื่อฐานข้อมูลตัวอย่างหลัก (Master Sample) ของ “นิด้าโพล” สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบง่าย (Simple Random Sampling) เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 97.0

จากผลการสำรวจ เมื่อถามถึงการรับรู้เกี่ยวกับ “ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงออกจากรัง สະเทือนขวัญ ส่วนใหญ่จะได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามคำพิพากษา” พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.14 ระบุว่า ทราบ รองลงมา ร้อยละ 42.46 ระบุว่า ไม่ทราบ และร้อยละ 0.40 ระบุว่า ไม่แน่ใจ

ส่วนความคิดเห็นต่อการปล่อยตัวผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงออกจากรัง สະเทือนขวัญออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด พบว่า ร้อยละ 95.90 ระบุว่า ไม่ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด ในขณะที่ ร้อยละ 4.10 ระบุว่า ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด

สำหรับผู้ที่ตอบเหตุผลที่ผู้ต้องขังเหล่านี้ไม่ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.20 ระบุว่า กลัวว่าจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก รองลงมา ร้อยละ 93.00 ระบุว่า ชุมชน สังคม อาจจะไม่ได้รับความปลอดภัย หรือความสงบสุข ร้อยละ 90.80 ระบุว่า จำเลยหรือผู้ต้องขัง “ไม่รู้สึกหลายจำ หรือไม่ได้รับการบำบัด แก้ไข พื้นฟู” ร้อยละ 87.60 ระบุว่า จำเลยหรือผู้ต้องขัง ได้รับการลงโทษน้อยกว่าคำพิพากษา และร้อยละ 87.40 ระบุว่า เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐไม่สามารถกำกับ ติดตาม สอดส่อง หรือป้องกันการก่ออาชญากรรมได้

สำหรับผู้ที่ต้องเหตุผลที่ผู้ต้องขังเหล่านี้ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.00 ระบุว่า ผู้กระทำผิดควรมีโอกาสได้กลับตัวสู่สังคม รองลงมา ร้อยละ 90.00 ระบุว่า มีความประพฤติดี ในระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ และสมควรได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนด ร้อยละ 86.00 ระบุว่า บุคคลนั้นได้สำนึกและกลับตัวเป็นคนดีแล้ว ร้อยละ 84.40 ระบุว่า สิทธิของผู้ต้องขังที่ควรได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามกฎหมาย ร้อยละ 80.40 ระบุว่า ความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของเขา ได้ลดลงแล้ว และร้อยละ 79.00 ระบุว่า ผู้ป่วยจิตที่ต้องออกไปรับการรักษาภายนอกเรือนจำ

เมื่อถามถึงมาตรการที่จะทำให้ผู้พ้นโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้พ้นโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.86 ระบุว่า มีการกำกับ ติดตาม ควบคุม สอดส่องผู้พ้นโทษ ไม่ให้ทำผิดอีก รองลงมา ร้อยละ 39.31 ระบุว่า มีการคุมประพฤติ เช่น กำหนดให้ผู้พ้นโทษบำเพ็ญประโยชน์หรือรายงานตัว เป็นต้น และถ้าผู้พ้นโทษทำผิดในคดีที่คล้ายเดิมอีก ให้เพิ่มโทษเป็นติดคุกตลอดชีวิต ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 28.92 ระบุว่า มีการคุมประพฤติด้วยกัไล EM ร้อยละ 25.17 ระบุว่า ขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถ กำกับ ติดตาม และสอดส่องผู้พ้นโทษได้ตลอดชีวิต ร้อยละ 23.28 ระบุว่า ให้การดูแล ช่วยเหลือ สงเคราะห์ ผู้พ้นโทษ ร้อยละ 22.18 ระบุว่า ผู้พ้นโทษต้องขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ ร้อยละ 19.38 ระบุว่า สร้างระบบการแจ้งเตือนคนในชุมชนเกี่ยวกับผู้พ้นโทษ ร้อยละ 16.73 ระบุว่า นำผู้พ้นโทษที่มีอาการทางจิตเข้ารับการบำบัด รักษา ร้อยละ 14.44 ระบุว่า ขอให้ศาลมีคำสั่งกักกันผู้พ้นโทษ และร้อยละ 0.55 ระบุว่า หากกระทำผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษประหารชีวิต

ส่วนมาตรการที่จะทำให้ผู้พ้นโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้พ้นโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีไม่ร้ายแรงอุกฉกรรจ์ ไม่สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.16 ระบุว่า มีการกำกับ ติดตาม ควบคุม สอดส่องผู้พ้นโทษ ไม่ให้ทำผิดอีก ร้อยละ 42.01 ระบุว่า มีการคุมประพฤติ เช่น กำหนดให้ผู้พ้นโทษบำเพ็ญประโยชน์หรือรายงานตัว เป็นต้น ร้อยละ 35.71 ระบุว่า ให้การดูแล ช่วยเหลือ สงเคราะห์ผู้พ้นโทษ ร้อยละ 13.79 ระบุว่า ถ้าผู้พ้นโทษทำผิดในคดีที่คล้ายเดิมอีก ให้เพิ่มโทษเป็นติดคุกตลอดชีวิต ร้อยละ 12.59 ระบุว่า มีการคุมประพฤติด้วยกัไล EM ร้อยละ 11.04 ระบุว่า นำผู้พ้นโทษที่มีอาการทางจิตเข้ารับการบำบัด รักษา ร้อยละ 10.89 ระบุว่า สร้างระบบการแจ้งเตือนคนในชุมชนเกี่ยวกับผู้พ้นโทษ ร้อยละ 9.89 ระบุว่า ผู้พ้นโทษต้องขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรในคดีซ้ำซาก ร้อยละ 8.74 ระบุว่า ขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถ กำกับ ติดตาม และสอดส่อง ผู้พ้นโทษ ได้ตลอดชีวิต และร้อยละ 6.29 ระบุว่า ขอให้ศาลมีคำสั่งกักกันผู้พ้นโทษ

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มอำนาจให้กรมคุมประพฤติ ในการดูแลสอดส่อง กำกับติดตาม ผู้พ้นโทษเพื่อป้องกันอันตรายจากการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ร้อยละ 72.28 ระบุว่า ควรเพิ่มอำนาจกรมคุมประพฤติ ในการดูแลสอดส่อง กำกับติดตาม ผู้พ้นโทษ ในขณะที่ ร้อยละ 27.72 ระบุว่า ไม่ควรเพิ่มอำนาจกรมคุมประพฤติ แต่ควรใช้วิธีการที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับหน่วยงานของรัฐที่ควรเข้าร่วมมีบทบาทหน้าที่ในการกำกับติดตาม สอดส่องผู้พ้นโทษ นอกเหนือจากกรมคุมประพฤติ พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.05 ระบุว่า เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบจ. เทศบาล อบต. เป็นต้น รองลงมา ร้อยละ 39.41 ระบุว่า เป็นภาคประชาสังคม ชุมชน อสม. ร้อยละ 38.81 ระบุว่า เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร้อยละ 29.12 ระบุว่า เป็นกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ร้อยละ 28.12 ระบุว่า เป็นกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และร้อยละ 23.63 ระบุว่า เป็นสำนักงานยุติธรรม จังหวัด กระทรวงยุติธรรม

สำหรับการกระทำผิดที่ผู้พันโทฯสมควรถูกกำกับ ติดตาม สอดส่องในระยะเวลายาวนานมากขึ้น และเข้มข้นขึ้น พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 98.00 ระบุว่า ชมชื่นกระทำชำเราเด็ก รองลงมา ร้อยละ 95.80 ระบุว่า ชมชื่นกระทำชำเราผู้ใหญ่ ร้อยละ 95.20 ระบุว่า ฆ่าคนตายโดยเจตนา ร้อยละ 93.60 ระบุว่า ค้ายาเสพติด ร้อยละ 92.20 ระบุว่า ทำร้ายร่างกายจนสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ร้อยละ 91.40 ระบุว่า วางเพลิงเผาทรัพย์ จนทำให้มีผู้เสียชีวิต และร้อยละ 87.40 ระบุว่า เรียกค่าไถ่

เมื่อถามความคิดเห็นต่อกฎหมาย/มาตรการใหม่ ๆ ในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดซ้ำหากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.95 ระบุว่า ให้มีมาตรการทางการแพทย์ เพื่อป้องกัน การกระทำผิดซ้ำ (รักษาฮอร์โมน เช่น ฉีดยาให้ฝ่อฯ บำบัดสุขภาพจิต กรณีโรคจิต ต้องรับยาฯ) รองลงมา ร้อยละ 46.45 ระบุว่า ให้มีมาตรการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษไม่เกิน 15 ปี ร้อยละ 42.91 ระบุว่า ให้มีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ และคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน ในกรณีมีความเสี่ยงที่จะทำผิดซ้ำ และร้อยละ 33.07 ระบุว่า การแจ้งเตือนชุมชน

เมื่อถามถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำหากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.00 ระบุว่า ความร้ายแรงของคดี รองลงมา ร้อยละ 45.80 ระบุว่า ประวัติการกระทำความผิด ร้อยละ 43.46 ระบุว่า สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ร้อยละ 39.96 ระบุว่า ลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด ร้อยละ 27.12 ระบุว่า ความคิดเห็นของผู้เสียหาย และร้อยละ 25.72 ระบุว่า โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

เมื่อพิจารณาลักษณะข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 51.05 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 48.95 เป็นเพศชาย ตัวอย่างร้อยละ 7.29 มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี ร้อยละ 14.93 มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี ร้อยละ 21.73 มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี ร้อยละ 34.57 มีอายุระหว่าง 46 – 59 ปี และร้อยละ 21.48 มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ตัวอย่างร้อยละ 1.10 จบการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา ร้อยละ 28.22 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 13.04 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 19.33 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ร้อยละ 7.59 ระดับอนุปริญญา/ ปวส. ร้อยละ 26.22 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 4.05 ระดับปริญญาโท และร้อยละ 0.45 ระดับปริญญาเอก ตัวอย่างร้อยละ 22.13 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ ร้อยละ 20.38 เป็นพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณ/ว่างงาน ร้อยละ 15.78 เป็นเกษตรกร/ประมง ร้อยละ 14.84 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 13.34 รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 10.64 เป็นข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และร้อยละ 2.90 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ตัวอย่างร้อยละ 17.33 ไม่มีรายได้ ร้อยละ 6.79 มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 18.23 มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 24.18 มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 10.79 มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาท ร้อยละ 11.39 มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท และร้อยละ 11.29 ไม่ระบุรายได้

1. ทานทราบหรือไม่ว่า ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ (เช่น ฆ่าคนตาย ข่มขืนกระทำชำเรา) ส่วนใหญ่จะได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามคำพิพากษา

การรับรู้เกี่ยวกับ “ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ ส่วนใหญ่จะได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามคำพิพากษา”	ร้อยละ
ทราบ	57.14
ไม่ทราบ	42.46
ไม่แน่ใจ	0.40
รวมทั้งสิ้น	100.00

2. ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัยในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ

(เช่น ฆ่าคนตาย ข่มขืนกระทำชำเรา) ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดหรือไม่

ความคิดเห็นต่อการปล่อยตัวผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ ออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด	ร้อยละ
ไม่ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด	95.90
เหตุผลที่ผู้ต้องขังเหล่านี้ไม่ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด	
กลัวว่าจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก	94.20
ชุมชน สังคม อาจจะไม่ได้รับความปลอดภัย หรือความสงบสุข	93.00
จำเลยหรือผู้ต้องขัง ไม่รู้สึกหยาบช้า หรือไม่ได้รับการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู	90.80
จำเลยหรือผู้ต้องขัง ได้รับการลงโทษน้อยกว่าคำพิพากษา	87.60
เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ ไม่สามารถ กำกับ ติดตาม สอดส่อง หรือป้องกัน การก่ออาชญากรรมได้	87.40
ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด	4.10
เหตุผลที่ผู้ต้องขังเหล่านี้ควรได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนด	
ผู้กระทำความผิดควรมีโอกาสได้กลับตัวกลับใจ	93.00
มีความประพฤติดี ในระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ และสมควรได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนด	90.00
บุคคลนั้นได้สำนึกและกลับตัว เป็นคนดีแล้ว	86.00
สิทธิของผู้ต้องขังที่ควรได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดตามกฎหมาย	84.40
ความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของเขาได้ลดลงแล้ว	80.40
ผู้ป่วยจิต ที่ต้องออกไปรับการรักษาภายนอกเรือนจำ	79.00
รวมทั้งสิ้น	100.00

3. ถ้ามีผู้พันโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน ท่านคิดว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีมาตรการใด ที่จะทำให้ผู้พันโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มาตรการที่จะทำให้ผู้พันโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้พันโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชน	ร้อยละ
มีการกำกับ ติดตาม ควบคุม สอดส่องผู้พันโทษ ไม่ให้ทำผิดอีก	43.86
มีการคุมประพฤติ เช่น กำหนดให้ผู้พันโทษบำเพ็ญประโยชน์หรือ รายงานตัว เป็นต้น	39.31
ถ้าผู้พันโทษทำผิดในคดีที่คล้ายเดิมอีก ให้เพิ่มโทษเป็นติดคุกตลอดชีวิต	39.31
มีการคุมประพฤติด้วยกำไล EM	28.92
ขอให้ศาลมีคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถ กำกับ ติดตาม และสอดส่อง ผู้พันโทษได้ตลอดชีวิต	25.17
ให้การดูแล ช่วยเหลือ สงเคราะห์ผู้พันโทษ	23.28
ผู้พันโทษต้องขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ	22.18
สร้างระบบการแจ้งเตือนคนในชุมชนเกี่ยวกับผู้พันโทษ	19.38
นำผู้พันโทษที่มีอาการทางจิตเข้ารับการบำบัด รักษา	16.73
ขอให้ศาลมีคำสั่งกักกันผู้พันโทษ	14.44
หากกระทำผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษประหารชีวิต	0.55

4. ถ้ามีผู้พันโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีไม่ร้ายแรงอุกฉกรรจ์ ไม่สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชนของท่าน ท่านคิดว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ ตำรวจ อัยการ ศาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นฯ) ควรมีมาตรการใด ที่จะทำให้ผู้พันโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

มาตรการที่จะทำให้ผู้พันโทษไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ และสังคมมีความปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้พันโทษที่กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิสัย ในคดีไม่ร้ายแรงอุกฉกรรจ์ ไม่สะเทือนขวัญ อาศัยอยู่ในชุมชน	ร้อยละ
มีการกำกับ ติดตาม ควบคุม สอดส่องผู้พันโทษ ไม่ให้ทำผิดอีก	43.16
มีการคุมประพฤติ เช่น กำหนดให้ผู้พันโทษบำเพ็ญประโยชน์หรือ รายงานตัว เป็นต้น	42.01
ให้การดูแล ช่วยเหลือ สงเคราะห์ผู้พันโทษ	35.71
ถ้าผู้พันโทษทำผิดในคดีที่คล้ายเดิมอีก ให้เพิ่มโทษเป็นติดคุกตลอดชีวิต	13.79
มีการคุมประพฤติด้วยกำไล EM	12.59
นำผู้พันโทษที่มีอาการทางจิตเข้ารับการบำบัด รักษา	11.04
สร้างระบบการแจ้งเตือนคนในชุมชนเกี่ยวกับผู้พันโทษ	10.89
ผู้พันโทษต้องขึ้นทะเบียนประวัติอาชญากรในคดีซ้ำซาก	9.89
ขอให้ศาลมีคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถ กำกับ ติดตาม และสอดส่อง ผู้พันโทษได้ตลอดชีวิต	8.74
ขอให้ศาลมีคำสั่งกักกันผู้พันโทษ	6.29

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเพิ่มอำนาจให้กรมคุมประพฤติ ในการดูแลสอดส่อง กำกับ ติดตาม ผู้พ้นโทษเพื่อป้องกันอันตรายจากการกระทำผิดซ้ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มอำนาจให้กรมคุมประพฤติ ในการดูแลสอดส่อง กำกับติดตาม ผู้พ้นโทษเพื่อป้องกันอันตรายจากการกระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ
ควรเพิ่มอำนาจกรมคุมประพฤติ ในการดูแลสอดส่อง กำกับติดตาม ผู้พ้นโทษ	72.28
ไม่ควรเพิ่มอำนาจกรมคุมประพฤติ แต่ควรใช้วิธีการที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	27.72
รวมทั้งสิ้น	100.00

6. ท่านเห็นว่า นอกเหนือจากกรมคุมประพฤติแล้ว ควรมีหน่วยงานใดของรัฐ เข้ามาร่วมมีบทบาทหน้าที่ ในการกำกับติดตาม สอดส่องผู้พ้นโทษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หน่วยงานของรัฐที่ควรเข้ามาร่วมมีบทบาทหน้าที่ในการกำกับติดตาม สอดส่องผู้พ้นโทษ นอกเหนือจากกรมคุมประพฤติ	ร้อยละ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบจ. เทศบาล อบต. เป็นต้น	51.05
ภาคประชาสังคม ชุมชน อสม.	39.41
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	38.81
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	29.12
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม	28.12
สำนักงานยุติธรรมจังหวัด กระทรวงยุติธรรม	23.63

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้พ้นโทษที่เคยกระทำผิดดังต่อไปนี้สมควรถูกกำกับ ติดตาม สอดส่องในระยะเวลา ยาวนานมากขึ้น และเข้มข้นขึ้น

การกระทำผิดที่ผู้พ้นโทษสมควรถูกกำกับ ติดตาม สอดส่อง ในระยะเวลายาวนานมากขึ้น และเข้มข้นขึ้น	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเราเด็ก	98.00
ข่มขืนกระทำชำเราผู้ใหญ่	95.80
ฆ่าคนตายโดยเจตนา	95.20
ค้ายาเสพติด	93.60
ทำร้ายร่างกายจนสาหัสหรือถึงแก่ความตาย	92.20
วางเพลิงเผาทรัพย์จนทำให้มีผู้เสียชีวิต	91.40
เรียกค่าไถ่	87.40

8. ท่านคิดว่า ควรมีกฎหมาย/มาตรการใหม่ ๆ ในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ของผู้กระทำผิดซ้ำซาก เป็นนิตย์ ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ อย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความคิดเห็นต่อกฎหมาย/มาตรการใหม่ ๆ ในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ของผู้กระทำผิดซ้ำซากเป็นนิตย์ ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ	ร้อยละ
ให้มีมาตรการทางการแพทย์ เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (รักษาฮอร์โมน เช่น ฉีดยาให้ฟ้อ ๆ บำบัดสุขภาพจิต กรณีโรคจิต ต้องรับยาฯ)	50.95
ให้มีมาตรการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ไม่เกิน 15 ปี	46.45
ให้มีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ และคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน ในกรณีที่มีความเสี่ยงที่จะทำผิดซ้ำ	42.91
การแจ้งเตือนชุมชน	33.07

9. การกำหนดวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิตย์ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ ท่านคิดว่าควรคำนึงถึงปัจจัยใดบ้าง ดังต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำซากเป็นนิตย์ ในคดีร้ายแรงอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ	ร้อยละ
ความร้ายแรงของคดี	47.00
ประวัติการกระทำความผิด	45.80
สาเหตุแห่งการกระทำความผิด	43.46
ลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด	39.96
ความคิดเห็นของผู้เสียหาย	27.12
โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด	25.72

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

1. เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	980	48.95
หญิง	1,022	51.05
รวมทั้งสิ้น	2,002	100.00

2. ช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 – 25 ปี	146	7.29
26 – 35 ปี	299	14.93
36 – 45 ปี	435	21.73
46 – 59 ปี	692	34.57
60 ปี ขึ้นไป	430	21.48
รวมทั้งสิ้น	2,002	100.00

3. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	22	1.10
ประถมศึกษา	565	28.22
มัธยมศึกษาตอนต้น	261	13.04
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	387	19.33
อนุปริญญา/ ปวส.	152	7.59
ปริญญาตรี	525	26.22
ปริญญาโท	81	4.05
ปริญญาเอก	9	0.45
รวมทั้งสิ้น	2,002	100.00

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง (ต่อ)

4. อาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/ลูกจ้างของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	213	10.64
พนักงานบริษัทเอกชน	297	14.83
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	443	22.13
เกษตรกร/ประมง	316	15.78
รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน	267	13.34
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณ/ว่างงาน	408	20.38
นักเรียน/นักศึกษา	58	2.90
รวมทั้งสิ้น	2,002	100.00

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	347	17.33
ไม่เกิน 5,000 บาท	136	6.79
5,001 - 10,000 บาท	365	18.23
10,001 - 20,000 บาท	484	24.18
20,001 - 30,000 บาท	216	10.79
มากกว่า 30,000 บาท	228	11.39
ไม่ระบุ	226	11.29
รวมทั้งสิ้น	2,002	100.00